

Το ιστορικό εμπορικό κέντρο της Αθήνας τις τελευταίες δεκαετίες ακολουθούσε σε γενικές γραμμές μία πορεία μετάλλαξης σε μία προβληματική περιοχή της πόλης, με πολύμορφα και αντιφατικά όμως χαρακτηριστικά, όπως άλλωστε έχει αντίστοιχα παρατηρηθεί σε πολλές περιπτώσεις μητροπολιτικών αστικών κέντρων στην Ευρώπη. Ωστόσο, ενόψει της διεξαγωγής των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα το 2004, φάνηκε, μέσω μίας σειράς περιστασιακών πρωτοβουλιών και ad hoc παρεμβάσεων της πολιτείας, ότι η περιοχή μπορούσε προοπτικά ν' αλλάξει όψη, να αποτελέσει πόλο έλξης νέων κατοίκων και επισκεπτών καθώς και σημείο επιχειρηματικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων, να αναβαθμιστεί διατηρώντας ευρεία ταξική διαστρωμάτωση και θετικό πολυπολιτισμικό στίγμα και χαρακτήρα. Όμως, αντίθετα, το 2004, αμέσως μετά τη διεξαγωγή των Αγώνων, αποτελεί- σύμφωνα με όλες τις μαρτυρίες- ορόσημο για την εφεξής ραγδαία υποβάθμιση, τον πολλαπλασιασμό των προβλημάτων και τη διάχυση της αίσθησης ανασφάλειας και αδιέξοδου των πολιτών της περιοχής. Η διακοπή των πιστώσεων για την ανάπτυξη του ιστορικού κέντρου, η εξάχνωση της κοινωνικής ευφορίας από την προετοιμασία και τη διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων, η περιστολή της αστυνομικής εγρήγορσης, η επανάκαμψη των τοξικομανών και η δημιουργία πορνικής «πιάτσας» υπήρξαν τα πρώτα 3 συμπτώματα, τα οποία γρήγορα πολλαπλασιάστηκαν και με την αρχόμενη οικονομική ύφεση. Επίσης, την ίδια περίοδο και ιδίως από το 2006, καταγράφεται σημαντική προϊούσα αύξηση εισερχομένων στη χώρα αντικανονικών μεταναστών και αιτούντων άσυλο κυρίως από χώρες της Ασίας και της Αφρικής, πολλοί από τους οποίους, κυρίως λόγω της έλλειψης κατάλληλων κέντρων υποδοχής, αλλά και εξαιτίας των αδυναμιών της διαδικασίας ασύλου σε συνδυασμό και με την συστηματική επαναπροώθηση από τα υπόλοιπα κράτη – μέλη της Ε.Ε. στην χώρα μας ως πρώτης χώρας εισόδου των ατόμων αυτών κατ'εφαρμογή του Κανονισμού «Δουβλίνο II» (2003), καταλήγουν ως «άνθρωποι σε παρένθεση» στην περιοχή του ευρύτερου κέντρου της Αθήνας. Με τον τρόπο αυτό το ιστορικό κέντρο και η ευρύτερη περιοχή γίνεται χώρος υπέρμετρης συγκέντρωσης νεοφερμένων μεταναστών «χωρίς χαρτιά» και αιτούντων άσυλο, χωρίς δίκτυα υποδοχής, εργασία και στέγη, με υψηλή θεατότητα στο δημόσιο χώρο και ρυπογόνες πρακτικές, αλλά και ανάπτυξη μικρο-εγκληματικότητας επιβίωσης, η μεγάλη έκταση της οποίας επηρεάζει αποφασιστικά την ποιότητα της καθημερινής ζωής των πολιτών, αποθαρρύνει την επισκεψιμότητα, και συμβάλλει στην περαιτέρω υποβάθμιση της περιοχής. Στο πλαίσιο αυτό δημιουργούνται δίκτυα «μαύρης αγοράς» ναρκωτικών, κλοπιμαίων, παραεμπορίου και πορνείας, που συντηρούν και αναπαράγουν αυτή την ανομική κατάσταση. Ταυτόχρονα, περιθωριακά στοιχεία από άλλα σημεία της πόλης μοιραία μετακινούνται στην περιοχή καθώς οι συνθήκες εμφανίζονται ευνοϊκές για τις δραστηριότητες και την «υπόγεια» επιβίωση τους, με αποτέλεσμα την ενεργοποίηση ενός «φαύλου κύκλου» υποβάθμισης- παραβατικότητας- κοινωνικού αποκλεισμού- περαιτέρω υποβάθμισης- διάχυσης της παραβατικότητας κοκ. Η εικόνα περιπλέκεται καθώς το φαινόμενο εκφεύγει από τον συνήθη παραδοσιακό προβληματισμό σχετικά με ζητήματα ενσωμάτωσης των μεταναστευτικών κοινοτήτων, καθώς ο νεοφερμένος πληθυσμός φέρει σε μεγάλο βαθμό χαρακτηριστικά «νομαδικού, εκ-τοπισμένου» πληθυσμού που βιώνουν ζωή περιορισμένη στα

Πως γεννιέται ένα γκετο

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator

Σάββατο, 21 Αύγουστος 2010 23:04 - Τελευταία Ενημέρωση Τετάρτη, 02 Μάιος 2012 06:23

απολύτως στοιχειώδη της ανθρώπινης ύπαρξης, υπό το κράτος της «διαρκούς εξαίρεσης», χωρίς στοιχειώδεις δεσμούς μίας τοπικής, κοινωνικής, εργασιακής και θεσμικής αναφοράς. Οφείλουν συνεχώς να αυτοσχεδιάζουν για να υπάρχουν. Αυτά τα εκ-τοπισμένα άτομα δημιουργούν ένα αόρατο ιστό, μία «δική τους πόλη» εκτός δικαϊκού χώρου και κάθε έννοιας συνεκτικού κοινωνικού και αστικού ιστού. Περαιτέρω, ιδιαίτερα από το 2008, η δυσφορία και ανασφάλεια κυρίως των ελλήνων πολιτών (αλλά και παλαιότερων μεταναστών) διογκώνεται και μετατρέπεται σε εγκληματοφοβία, κοινωνική ένταση, έντονη ξενοφοβία και επιθετικές διαθέσεις αυτοδικίας. Στο σημείο αυτό η φυλετική- πολιτισμική διάσταση περιπλέκει και επιδεινώνει την αρνητική κοινωνική δι-αντίδραση, καθώς η εθνοτική προέλευση των νεοφερμένων μεταναστών δημιουργεί αρνητικά στερεότυπα περί συλλογικής επικινδυνότητας ομάδων που ούτε θέλουν ούτε μπορούν να ενσωματωθούν στην ελληνική κοινωνία λόγω των «ιδιαιτεροτήτων» τους. Το νέο ξενοφοβικό φαινόμενο θα μπορούσε να ονομαστεί «Ισλαμοφοβία» σε διάκριση από την «Αλβανοφοβία» που παρατηρήθηκε κατά τη δεκαετία του 1990. Η τωρινή κοινωνική αντίδραση έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός κοινωνικού «ηθικού πανικού» που αντιλαμβάνεται την παρουσία αυτού του πληθυσμού με εχθρότητα και ανησυχία ανάλογη προς την έλευση μίας σοβαρής φυσικής καταστροφής που πρέπει με κάθε μέσον να εξουδετερωθεί, ιδίως με την έντονη ενεργοποίηση των κρατικών κατασταλτικών μηχανισμών. Αυτή η στάση και αντίληψη πολλών πολιτών εδράζεται βεβαίως σε υπαρκτά προβλήματα της καθημερινότητας που συνοπτικά εκθέσαμε, καθώς αποτελεί γεγονός ότι η ανεπαρκής και πλημμελής παρέμβαση του κράτους έχει μετατρέψει τα αρχικώς μεμονωμένα προβλήματα σε ένα σύνθετο πλέγμα ακανθωδών κοινωνικών προβλημάτων, με πιο πιεστικές όψεις τους κινδύνους για τη δημόσια υγεία και τη δημόσια τάξη και ασφάλεια των πολιτών.

ΠΗΓΗ : Συνηγορος του Πολίτη